

Overweging Tweede Pinksterdag 5 juni 2017 - Thema: De Taal van Gods liefde

Handelingen van de apostelen 19, 1b-6a en Johannes 14, 15-17

Johannes schreef dit evangelie 90 jaar na de dood van Jezus om de herinnering aan Jezus levend houden. Vooral, zijn boodschap levend te houden. In het gedeelte dat we vandaag overdenken, lijkt het er een beetje op alsof Jezus instructies geeft voor de achterblijvers. *Als je mij liefhebt, houd je dan aan mijn geboden. Ga op een goede manier met elkaar om. Dan zal ik jullie een andere Helper geven om voor altijd bij u te blijven.* Jezus heeft ons wel verlaten, maar... laat ons toch niet alleen. Jezus heeft ons lief door ons zijn Geest te geven: de Geest van waarheid. De Geest is de levende adem van God die door de schepping gaat, die mensen bezielt, inspireert. En waarheid is naar bijbels beleven een manier van leven. Waarheid is betrouwbaar zijn. Zo is een ware vriend iemand op wie je aan kunt. God is betrouwbaar, daar kunnen we op aan. Hij heeft ons lief: Hij heeft altijd alle tijd en aandacht voor ons. Zijn Geest is eeuwig bij en in ons. Als we taal van Gods liefde willen spreken onder elkaar, dan kan dat door tijd voor elkaar te nemen en aandacht voor elkaar te hebben. Bijvoorbeeld: een bezoekje brengen, elkaar even aanschieten bij de kerk, elkaar ergens mee naartoe nemen, samen een gezellige activiteit ondernemen, een spelletje doen, een luisterend oor bieden of een pannetje soep naar oma brengen. Zó hebben we elkaar lief in Jezus' naam. Liefhebben is hard werken om het goede voor de ander te zoeken, in het klein en in het groot. Het komt dus op ons aan, maar het hangt niet alléén van ons af. Je moet al het mogelijke doen en tegelijk weten dat het de Levende zélf is die zijn werk onder ons zal voltooien. God lijkt op die asielzoeker die aanklopt met de vraag of men hem of haar wil binnenlaten. God woont daar waar men God binnenlaat. Hij werkt in jou als je je hart zacht laat worden, vol mededogen voor de ander en naar heel de Schepping.